

Sygn. akt II CSK 635/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa A. B.
przeciwko [...] Towarzystwu Ubezpieczeń [...] z siedzibą w P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 30 marca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 2 kwietnia 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1800 (jeden
tysiąc osiemset) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 kwietnia 2015 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powódki A. B. od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 12 czerwca 2014 r. oddalającego powództwo przeciwko [...] Towarzystwu Ubezpieczeń [...] z siedzibą w P. o zapłatę.

W skardze kasacyjnej powódka uzasadniała wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem przesłanek z art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c. Wskazała na potrzebę wykładni łącznej art. 50 ust. 1 i art. 53 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym

i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 115 - dalej u.u.o.) poprzez błędną ocenę woli stron dotyczącej zakresu i zasad świadczenia tzw. umówionej pomocy sąsiedzkiej i art. 429 k.c., art. 435 § 1 k.c., art. 415 k.c. poprzez wadliwe uznanie, że szkoda doznana podczas wykonywania jednorazowej pomocy sąsiedzkiej była świadczeniem pracy, podczas gdy tego rodzaju przysługa to nic innego jak wykonywanie jednorazowego zlecenia przez profesjonalistę w związku z posiadaniem przez niego własnego gospodarstwa rolnego. Podniosła, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne: czy art. 53 u.u.o. jest zgodny z art. 435 k.c. i sąd winien ustalić czy wyrządzenie szkody przez rolnika świadczącego pomoc własnym działaniem lub zaniechaniem rolnikowi, któremu tę pomoc świadczy podlega odpowiedzialności z jego ubezpieczenia i winna być ta szkoda naprawiona czy takie działanie mimo, że prowadzi do powstania szkody nie korzysta z żadnej ochrony.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna Sąd Najwyższy działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe (postanowienie SN z 6 lipca 2007 r., sygn. akt I CSK 206/07, nie publ.). Dlatego uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powinien przedstawić argumentację jurydyczną pozwalającą przyjąć, że w sprawie rzeczywiście występuje przywołana w nim przesłanka. (postanowienia SN z 21 czerwca 2007 r., sygn. akt I CSK 178/07, nie publ. i z dnia 21 lipca 2005 r. sygn. akt V CSK 18/05, nie publ.). W odniesieniu do przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga to uzasadnienia, że przedstawione zagadnienie prawne jest istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Dla wykazania takiej jego kwalifikacji skarżący powinien przede wszystkim jasno określić treść i zakres zagadnienia prawnego oraz przytoczyć wyczerpujące argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen i wątpliwości związanych z rozumieniem, czy stosowaniem przepisów prawa, których

zagadnienie dotyczy i wskazać czy były one już przedmiotem wypowiedzi judykatury.

Kwalifikacji takiej nie można przypisać zagadnieniu prawnemu sformułowanemu przez skarżącą, mającemu w istocie prowadzić do uzyskania odpowiedzi co do trafności rozstrzygnięcia, jakie zapadło w zaskarżonym wyroku, a nie do wyjaśnienia abstrakcyjnego problemu nierozwiązanego w dotychczasowym orzecznictwie.

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, którą przepis art. 398⁹ § 1 pkt 2 wiąże między innymi z powołaną przez skarżącą potrzebą wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości. Przedstawione wątpliwości interpretacyjne powinny mieć charakter uniwersalny. Kryterium tego nie spełnia sformułowanie uzasadnienia wniosku o rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na tę przesłankę oparte na krytyce zaskarżonego rozstrzygnięcia z powodu zarzucanych w jej podstawie błędów prawnych wyroku.

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Dotyczy to takiego orzeczenia, które w sposób widoczny już na pierwszy rzut oka narusza porządek prawny.

Przyjęcie skargi do rozpoznania ze względu na przesłankę określoną w art. art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. nie uzasadnia samo podnoszone przez skarżącą naruszenie przepisów prawa materialnego, które nie daje wprost podstawy do oceny, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Nie może więc odnieść skutku odwołanie się dla uzasadnienia oczywistej zasadności skargi do uzasadnienia przytoczonej w niej podstawy, która na tym etapie postępowania nie podlega właściwemu dla rozpoznania skargi kasacyjnej merytorycznemu badaniu i nie stanowi podstawy tej oceny.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed Sądem drugiej instancji, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

db

[l.n]